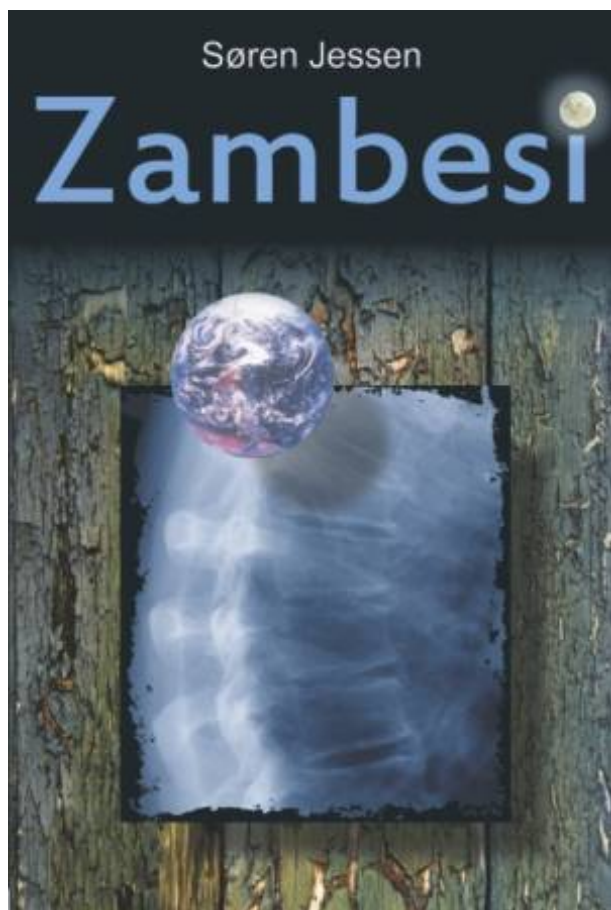

Zambesi

Sprog:	Dansk
Udgivet:	12. april 2011
Kategori:	Litteratur og fiktion
Forfatter:	Søren Jessen
Forlag:	Mallebuh
ISBN:	9788799440108

[Zambesi.pdf](#)

[Zambesi.epub](#)

"Bevæget og let svimmel forlader læseren Zambesi, der helt klart fortjener et gensyn - godt gjort.

På caféen Zambesi krydses skæbner et øjeblik for så igen at glide hver sin vej - en smule ændret. Zambesi handler om virkelighedens skrøbelighed og absurditet og er en højst usædvanlig historie, som i 2000 fik Bogforums debutantpris og mange usædvanligt flotte anmeldelser. Uddrag: Skaberen Måske skulle jeg placere nogle bjerge her, tænkte hun og gned sig distræt på hagen. Det var, som om der manglede et eller andet. Noget som kunne give et indtryk af størrelsesforhold og afstand. En sneklædt bjergtinde var – foruden at være et smukt syn – en god mulighed for at skabe et fremmedartet miljø, til afveksling fra de store jungle- og steppeområder hun havde valgt at udstyre sin verden med. “Ja. Hun nikkede. “Der skal være bjerge, og straks voksede stenmassivet op af jorden. Det skød sig voldsomt og brutalt op gennem jordoverfladen, op mod himlen og standsede først, da hun gav tegn til det. Nu begyndte det at ligne noget. Hun var allerede kommet langt.

For blot fem dage siden havde der ikke været noget som helst. Hun var startet fra nul. Og nu havde hun allerede snart skabt en hel verden. Én dag mere, så ville hun være færdig. Hun placerede nogle floder, som udsprang fra bjergene, og brugte en del tid på at modellere et vidtforgrenet floddelta. På den anden side af

kloden valgte hun at dæmme en flod op til en gigantisk sø. Med løs hånd spredte hun adskillige små øer ud over et stort hav, der pludselig så lidt for øde, lidt for kedeligt, ud. Og hun ændrede på havbundene, så de også fik dale og bjerge, sprækker og huler.

Hun morede sig med at placere en vulkan på en lille ø, skabte ved en pludselig indskydelse en mindre ørken med en grøn oase midt i et steppeområde, og kastede – mere eller mindre tilfældigt – nogle store ismasser ved begge klodens poler. Med en finger satte hun kloden til at rotere, for at den samme side ikke skulle ligge i permanent skygge, og af nogle rester hun havde tilovers fra planeten, dannede hun en mindre, grå, arret kugle og satte den i kredsløb om den verden, hun havde skabt. Hun fjernede sig fra planeten for at få et større overblik. Studerede den nøje. Vendte og drejede den, som var den en ubetydelig klump ler og ikke begyndelsen til en stor og rig verden befolket af mangfoldige væsner. Og på den sjette dag så hun, at alt var godt. Drømmeren Landskabet var ekstremt fremmedartet og ukendt, men det foruroligede ham ikke.

Han konstaterede det blot, trak på skuldrene og kiggede sig omkring, som om han havde været der mange gange før. Der var ikke nogen dyr at se, men hele landskabet, den sparsomme, spredte kratbevoksning, varmen, gjorde ham sikker i sin sag. Afgjort afrikansk. Og med den erkendelse fulgte det stærke ønske om at finde skygge. For Guds skyld skygge! Han vendte sig desperat rundt og så et baobabtræ længere fremme. Træet flimrede for hans øjne, som alt andet i landskabet, på grund af den kraftige varmedis.

Et skrivebord, som stod i træets violette skygge, fik ham til at tøve lidt, men en pludselig bevægelse i det visne, grågrønne løv fik ham til at standse helt op. Tre leoparder lå mageligt henslængte mellem træets grene, og han stod helt stille af angst for, at de skulle opdage ham. For de havde åbenbart ikke set ham endnu. Medmindre ... medmindre de var så mætte og trætte, at de ikke gad at interessere sig for ham. Ja, det var sådan, det forholdt sig, det så han nu.

De lå og slikkede blod af deres poter og snuder og havde tydeligvis ikke tænkt sig at foretage sig andet foreløbigt.

Han var klædt i et helt sort jakkesæt, hvid skjorte, sort slips og sorte blanke sko, der gav ham en følelse af usårlighed og styrke, som om det sorte stof kunne forhindre en hvilken som helst skarp katteklo i at trænge igennem til kødet og knoglerne indenunder. Han lod prøvende hænderne glide ned ad jakken og følte sig beroliget af stoffets kontakt med den bløde hud inderst i håndfladerne. Så førte han en hånd gennem sit hår, men konstaterede overrasket, at der ikke var noget.

Han var kronraget så omhyggeligt, at huden føltes glat som et spejl, og det bekymrede ham, for solen stod i zenit og hamrede sin varme ned i landskabet – og ham – så alt skrumpede sammen, flækkede, revnede. Også hans isse der, endnu mens han stod med hånden på den, begyndte at boble op og sprække, så den mest af alt føltes som en arret og kraterfyldt måneoverflade. Han pustede lettet ud, da han nåede ind i skyggen af trækronen, men kunne ikke lade være med at skæve op til rovdyrene over sig. Han stod ubevægelig, presset op mod træstammen næsten uden at trække vejret, men efter at have stået sådan i et godt stykke tid, og dyrene stadig ikke havde værdiget ham så meget som et sideblik, rettede han sin opmærksomhed mod bordet, der var et gammelt mahognibord med smukt drejede ben og et udskåret, detaljeret slangelignende væsen, der snoede sig rundt om hele bordet, lige under bordpladens udhæng. I højre side af bordet var der tre skuffer over hinanden, og i venstre side en skabslåge, forsynet med et messinghåndtag formet som et løvehoved – ligesom de tre skuffer. Bordet flød med papirer, skriveredskaber, linealer, en passer, en vinkelmåler og bøger, der alt sammen gav ham indtryk af, at det måtte være en arkitekts arbejdsplads, han havde fundet.

Han opdagede en lille ryglænsløs stol – også af mahogni og på sædet betrukket med irgrønt plys, hvis luv visse steder var slidt væk – der var skubbet helt ind under bordet, trak den ud og satte sig. Så gav han sig til at studere papirerne et efter et. Det første stykke, han fik fat i, viste en tegning af et fantastisk smukt tårn. Det var så højt og smalt, at han ikke troede, det ville kunne konstrueres af andet end netop streger på et stykke papir. Rundt omkring i kanten af papiret var der nærstudier af detaljer på tårnet, og de vidnede om en arkitekt med en fantasi ud over det sædvanlige. Snegle, firben og andre dyr af sten var tænkt som udvendige dekorationer på

tårnet, og alle så de ud til at stræbe opad i en kamp for at komme først. Han kiggede på tegningen i lang tid, og som en Mandelbrot-fraktal åbenbares flere og flere detaljer, jo nøjere han studerede den. Han blev ved med at finde nye ting, også på steder hvor han havde – troede han – set, hvad der var at se. Efter et stykke tid løsrev han sig fra tegningen for at se på nogle af de andre papirer på bordet. “Besynderligt, mumlede han og gned sig om hagen. Alle ark var dækkede af konstruktionstegninger af forskellig art, men tegningerne var tydeligvis udført af mange forskellige arkitekter. Tegnestilen skiftede meget, fra hurtige impulsive rids til minutiose lineallige streger, og adskillige af arkitekterne havde forsynet deres tegninger med initialer eller efternavne eller specielle bomærker og stempler. Men alle som en var de tegninger af den samme type bygning: Tårne – i alle afskygninger. Han rodede længere ned i stakken af papirer – og længere ned, men der var og blev kun tegninger af tårne, intet andet. Og jo længere han kom ned i bunkerne, desto ældre blev tegningerne. Han nåede til et sted, hvor man ikke længere kunne kalde arkene for papir, men nærmere pergament. Det var gulnede, stive ark – helt porøse i kanterne, og han blev bange for at komme til at ødelægge dem, for de brækkede af og krakelerede langs kanterne. Der var adskillige tegninger af et gigantisk tårn, der forsvandt op i skyerne.

Han var ikke i tvivl om, at det var Babelstårnet. Han åbnede den øverste af skufferne og havde nær trukket den helt ud, for den gled – stik mod hvad han havde forventet af et så gammelt bord – meget let og gnidningsløst. I skuffen var der blanke papirark, nye blyanter, viskelæder, og han fik en stærk følelse af skabertrang, som han ellers ikke var bekendt med. Han tog et af arkene og en blyant op. Slog et par prøvende vertikale streger på papiret, og efter ganske få streger kunne han allerede se omridset af et smukt tårn for sig. Med et koncentreret udtryk i ansigtet bøjede han sig endnu længere ned over papiret og gav sig til at trække formen tydeligere op. Han var samtidig meget forbavset over, hvor godt det lykkedes for ham at få det, han havde inde i hovedet, ned på papiret. Det var, som om stregerne føjede sig fuldstændig efter hans mindste ønske. Som om hver streg var en tråd, der blev trukket direkte ud af hans hoved og lagt på papiret præcis efter hans ønske. Han arbejdede ikke ud fra en fuldt færdig indre tegning. Det var nærmere, som om hver del af tårnet inspirerede ham til næste del.

Som om tårnet var en organisme, der som en frostblomst voksede frem af sig selv. Han registrerede bevægelse i løvet over sig og stivnede. Dyrene lå stadig og så lade ud, men deres ører var nu vendt mod ham, og en af kattene havde bevæget sig en anelse længere ud ad den gren, der løb lige hen over bordet og ham. Jo tættere han kom på at blive færdig, desto uroligere blev dyrene. Men han var så grebet af tegningen, at han umuligt kunne stoppe nu. En dråbe ramte ham på issen. Fugten løb rundt i et par revner, før den fordampede. En anden dråbe ramte ham på højre skulder, og han kiggede op for at hilse skyerne og regnen velkommen, men så ingen skyer. En ny dråbe ramte ham lige midt i panden, og da han tørrede den væk, så han, at hans fingre blev røde.

Rovdyrene rørte på sig.

Zambezi Rafting Adventures. Named Entropic, the body of work showcased Zambesi's latest autumn/winter. Select from a range of car options and local specials To The Victoria Falls - An Online Information Guide to the Victoria Falls : The Zambezi River 2 reviews of Zambesi "Zambesi" is a trustworthy NZ brand, having worn their clothes (with pride) for sometime now. Safe and secure shipping. The use of materials from the food supply chain for the production of chemicals or fuels raises serious food security concerns with a world population that is growing to 9-10 Bn people by 2050 with in addition a higher average quality of life. Zambesi is a promising new white OT hybrid lily. Search; About Us; Contact Us R & I Zambesi Pty Ltd specialise in all aspects of spray booth and extraction system installation, service and maintenance. Zambezi Sands is unique in that it features not only the Zambezi River and water based activities and some glorious. Contemporary youth dance company based in Camberley creating innovative work with young people. 268 likes.

Zambesi Mission is an evangelical, non-denominational, Christian missionary society working in Malawi and northern Mozambique.

Zambezi. Zambezi is an African country that has been through years of violence and suffers from lawlessness and poaching. Discover the vessel's basic Details, including the vessel IMO / vessel MMSI and vessel Call Sign. 9 Payment methods. Or contact us for more information.

Eugene Mago 23,961 views. Are you an expert with a passion for sharing knowledge. 11,416 likes · 54 talking about this. Shop the latest Zambezi products and looks on the world's largest fashion site.